

Vsak naj da,
kolikor se je v srcu odločil,
ne z žalostjo ali na silo,
kajti Bog ljubi veselega darovalca.
(2 Kor 9,7)

Gospod je moja luč in moja rešitev,
zato se ne bojim nikogar.
Gospod je varuh mojega življenja,
pred nikomer ne trepečem.
(Ps 27,1)

Bodite drug do drugega
dobrosrčni in usmiljeni
ter drug drugemu odpuščajte,
kakor je tudi vam Bog
milostno odpustil v Kristusu.
(Ef 4,32)

Znašli ste se
pred človeško preizkušnjo.
Bog je zvest in ne bo dopustil,
da bi bili preizkušani
čez svoje moči.
(1 Kor 10,13)

Zvesti prijatelj je močna zaščita,
kdor ga je našel,
je našel zaklad.
Zvestega prijatelja
ni mogoče poplačati,
za njegovo lepoto ni tehtnice.
Zvesti prijatelj je
čarodejni napoj življenja,
našli ga bodo tisti,
ki se bojijo Gospoda.
(Sir 6,14–16)

Vsi ste poklicani k svobodi, bratje.
Le da vam svoboda
ne bo pretveza
za življenje po mesu,
temveč služite
drug drugemu po ljubezni.
(Gal 5,13)

Kjer se objameta pravica in dolžnost

Dolžnosti so stvari, ki jih mora človek narediti, da lahko drugi dobijo svojo pravico. Če nihče ne opravlja svoje dolžnosti, potem nihče ne dobi svoje pravice. Obstaja samo toliko pravic, kolikor je dolžnosti. Kakšno vrednost ima deklaracija človeških pravic za tiste, ki stradajo, ker drugi nočejo deliti? Kaj pomenijo te pravice otrokom, ki so zanemarjeni, ki so prisiljeni v težko delo, prostitucijo, kriminalna dejanja, ker država in družba, družine in šole ne opravljajo svoje dolžnosti in ne ščitijo pravic otrok?

Zahtevati pravice je lažje kot izpolnjevati dolžnosti. Občutek dolžnosti je pri mnogih nerazvit. Mladi ljudje pri nas ne slišijo veliko o tem. Pravice in dolžnosti se med seboj prepletajo. Ločeno ne morejo obstajati, razen v diktaturi ali v kaosu, kjer imajo najmočnejši vse pravice in vsi drugi samo dolžnosti. Pravice in dolžnosti se objamejo, kjer ljudje postanejo soljudje, kjer je ljubezen norma za vse človeške odnose. Tam nastane mir in prijateljstvo. Tam vsak rad opravi svojo dolžnost. Tam vsak dobi svojo pravico.

P. Bosmans, V tebi je sreča

Po judovski postavi je morala vsaka mati 40. dan po rojstvu dečka v tempelj v Jeruzalem, da bi dala Bogu dar za očiščevanje – ovco ali dve grlici. Marija, najčistejša Devica, tega obreda, tega daru ni potrebovala, toda ker je bil v njenem narodu po postavi to vsesplošen običaj, je hotela biti poslušna in nam dati lep zgled verske zavzetosti. Ni je bilo sram, da tako kot revne matere daruje dve grlici.

Veliko se jih danes sramuje javno priznati, da so kristjani. To je rja na duši. O takih pravi Gospod: »Kdor pa bo mene zatajil pred ljudmi, ga bom tudi jaz zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih« (Mt 10,33).

bl. Anton Martin Slomšek

Kajti ljubiš vse, kar je,
nič od tega, kar si naredil,
ti ni zoprno, saj tega,
kar bi sovražil, ne bi bil ustvaril.
(Mdr 11,24)

Ko gledam nebo, delo tvojih prstov,
luno in zvezde, ki si jih utrdil:
Kaj je človek, da se ga spominjaš,
sin človekov, da ga obiskuješ?
Naredil si ga malo nižjega od Boga,
s slavo in častjo si ga ovenčal.
(Ps 8,4–6)

Vse delajte
brez godrnjanja in preračunljivosti,
da boste neoporečni in nepokvarjeni,
brezgrajni Božji otroci sredi
sprijenega in pokvarjenega rodu,
med katerim žarite na svetu
kakor zvezde.
(Flp 14–15)

On hoče, da bi se vsi ljudje rešili
in prišli do spoznanja resnice.
(1 Tim 2,4)

Približajte se Bogu
in se vam bo približal.
(Jak 4,8)

Predložil sem ti življenje in smrt,
blagoslov in prekletstvo.
Izberi torej življenje,
da boš živel ti in tvoj zarod.
(5 Mz 30,19)

Možje, ljubite svoje žene,
kakor je Kristus vzljubil Cerkev
in dal zanjo sam sebe,
da bi jo posvetil, ko jo je očistil
s kopeljo vode z besedo.

Tako so tudi možje
dolžni ljubiti svoje žene
kot svoja lastna telesa.
(Ef 5,25–26)